

Conta el llibre *El Caciquismo en España* (de J. M. Cuenca, «Cuadernos de historia 16», núm. 188. Madrid), que al poble gallec de Carballo, el president del col·legi electoral va avançar una hora el rellotge per a poder així anunciar, a les onze, que quedava tancada la votació. Va aconseguir així que no votara la gran massa d'electors. Obtingut el resultat desitjat, sota el pretext de mantenir l'ordre, va cridar a la Guàrdia Civil per a què buidara la sala, amenaçant amb la presó els que insistiren a votar. Aquest era només un dels molts ardits de l'aparent bipartidisme centralista espanyol durant [La Restauració Borbònica](#) per assegurar-se el poder a les diferents circumscripcions. Aleshores com ara, també en deien democràcia. Un segle després, lamentablement, no podem considerar això una cosa del passat. En aquella època començaren a manar [els Fabra](#), de la mà de Victorino, «*l'agüelo Pantorrilles*». El diari Levante [explica](#) que a Carlos Fabra, president de la Diputació de Castelló, se li notificà fa un any que no pot [prohibir](#), en el ple, les preguntes que se li puguen formular sobre les seues causes judicials. Tot i això, en la sessió del mes de juliol, va retirar la paraula al portaveu socialista, Francesc Colomer (sí, [l'insultat](#)), i fins i tot va el amenaçar amb l'expulsió de la sala. Fabra venia advertint Colomer que havia encarregat als serveis jurídics un informe que donara cobertura legal a la seua decisió de retirar-li la paraula cada vegada que insistira a parlar de les seues causes judicials. Les similituds amb el caciquisme d'aquell poble de Carballo són evidents. Hi podeu afegir, ja ho sabeu, empadronaments [fantasmes](#), inflament dels [censos](#) municipals, una llarga llista d'[assessors](#), [clientelisme](#), la més que sospitosa [demora](#) de les seues causes judicials i, si voleu, com a decorat, la [loteria](#) que tots els anys li toca i [més coses](#). No és per ser [pesat](#), que també, però a [Sicília](#) la màfia extorsiona els empresaris, i d'amagat; ací, en canvi, s'extorsiona tot el poble, i des de les institucions.

(Escriu aquestes coses, però al final, igual que Xavi Castillo, sempre acabe pensant: [Xa, pa què!](#))

Button

Button

«El hijo de la mafia», de Los Tucanes De Tijuana